

de fartbøder eller det andet, som ministeren kom ind på.

Det, jeg egentlig gerne vil høre ministeren præcist om, er, hvad målsætningen er, når nu ministeren siger, at der i hvert fald arbejdes med nogle målsætninger om, at man får taget fat på nogle af de her problemer, der er, når der bliver fixet med urene kanyler, urene stoffer eller andet. Hvad er det for en reaktion? Har ministeren den målsætning, at man vil ned fra de nuværende 250-350 dødsfald til i hvert fald det halve? Med hensyn til amputationer af ben, arme, hvilket niveau vil man der ned på? Vil man have dem reduceret med 40 pct., 50 pct.? Hvad for nogle målsætninger er der? Der må jo være et eller andet sted, hvor vi siger, at det her synes vi er for galt, det vil vi have reduceret.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Indenrigs- og sundhedsministeren? Det er jo ikke sikkert, han ønskede at svare dem.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ønsker altid gerne at svare og indgå i dialog og specielt jo om denne her sag, som interesserer os alle. Jeg synes, det er vigtigt at have som udgangspunkt.

Altså jeg bliver sådan lidt forstemt, når jeg hører den der undertone af, at regeringens linje nærmest er sådan, at hurra, jo flere benamputerede narkomaner, jo gladere bliver regeringen. Hvad er det for noget? Vi kerer os da alle sammen om det her. Det er alene en diskussion om virkemidler, og hvad de fører med sig.

Kl. 12.20

Jeg har ikke stået her og påstået, må jeg sige til fru Line Barfod, at Rådet for Socialt Udsatte er enøjet. Jeg forsøger bare at belyse en problematik og sige, at livet består nogle gange af dilemmaer, hvor man ikke kan forfølge alle mål på én gang.

Og så siger jeg, at hvis man ensidigt, udelukkende, isoleret, eller hvad ord man så foretrækker frem for enøjet, forfølger en bestemt målsætning, nemlig skadesreduktion, så havner man, selv om man gør det med de bedste intentioner, et forkert sted. For hvis vi for alvor skulle undgå, at de ulykkelige skæbner, der er kommet ud i misbrug, får alle følgeproblemer med at skulle kriminalisere sig og prostituere sig osv., så er det jo ikke gjort med at åbne et fixerum og sige: I bliver forfulgt udenfor, men når I har begået jeres

kriminalitet, når I har prostitueret jer, når I har skaffet pengene, når I skal til at fixe jer, så må I gerne sidde her i fred og ro. Det er jo ikke gjort med det.

Derfor må vi jo sætte grænsen et sted. Jeg mener, vi kan gøre meget mere for at engagere hele det frivillige arbejde, også det frivillige arbejde på Vesterbro og andre steder, hvor miljøerne er, i retning af at byde på, kan man sige, almindelig omsorg og hjælp til hygiejne og sygdomsforebyggelse. Jeg mener sådan set, at pengene er bedre anvendt på den måde, og det er jo et af de elementer, der indgår i de overvejelser, regeringen for tiden gør sig.

Så vil jeg gerne sige, at jeg jo ikke her er bekendt med, hvad socialministeren har sagt alle steder og ikke sagt alle steder, men det vil jeg gerne undersøge nærmere. Jeg vil gerne sige, at der er stor forskel på en diskussion, der handler om, hvorvidt man har brugere på nogle institutioner, som man skal forholde sig til at smide ud, fordi man er bekendt med, at de har et stofmisbrug, eller man positivt laver en institution, institutionaliserer, at man inviterer folk ind med henblik på, at de kan injicere sig selv. Det er to meget forskellige ting.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Naser Khader. Nå, ikke. Så er det hr. Hans Andersen som ordfører.

Hans Andersen (V):

Der lægges med dette forslag op til, at der forsøgsvis skal etableres fixerum for de hårdest belastede stofmisbrugere. Der skal altså etableres rum, hvor man lovligt kan både besidde og indtage euforiserende stoffer under overvågning af sundhedsfagligt personale.

Jeg har naturligvis forståelse for, at man fremsætter dette forslag for at hjælpe de hårdest belastede stofmisbrugere, men forslaget indebærer imidlertid en række problemstillinger, der slet ikke berøres.

Derudover undrer det mig, at man overhovedet ikke har forholdt sig til den rapport, der kom fra ekspertgruppen vedrørende indsatsen for de hårdest belastede stofmisbrugere for bare et år siden.

Forslaget her pålægger regeringen at etablere retlige rammer for fixerum. Jeg vil i den forbindelse henvide til ekspertgruppens redegørelse, hvor det fremgår, at Rigsadvokaten har tilkendegivet, at fixerum alene bør etableres, såfremt der tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel til, at